Η ΜΕΓΑΛΗ ΜΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ

Ποιός εἶναι ὁ ἰδανικός σύζυγος;

ΝΑ

(ΤΙ ΑΠΑΝΤΟΥΝ Η ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΕΣ ΜΑΣ, ΠΩΣ ΤΟΝ ΟΝΕΙΡΕΥΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΠΩΣ ΤΟΝ ΘΕΛΟΥΝ)

Ἡ Δὶς Α. Γ. Δ. (Καλάμαι), ἀπαντᾶ :

«Ἀγαπητό μου «Μπουκέτο»,

Ἐγώ τὸν ἰδεώδη σύζυγο τὸν φαντάζομαι μὲ τὰ χαρακτηριστικὰ ἑνὸς σοβαροῦ ἀνδρός, πολὺ καλοῦ, ποὺ θὰ ἦτο ὁ ἐμπιστός μου καὶ σύμβουλός μου καὶ θὰ τοῦ ἤμουν ἡ γλυκειά του συντρόφισσα, τὸν ὁποῖο θὰ σεβόμουν ἀνάμεσα σ' ὅλους τοὺς ἄνδρες καὶ ἀπὸ τὸν ὁποῖο θὰ ζητοῦσα τὴν ἐκτίμησι ποὺ μοῦ ἀξίζει. Καὶ οἱ δυό μας θὰ ἀγαπιώμαστε μὲ ἕνα αἴσθημα γαλήνιο καὶ βαθύ».

* * *

Ἡ Δὶς Ε. Γ. Π. (ὀρφανή), μᾶς γράφει :

«Ἀγαπημένο μου «Μπουκέτο» λατρευτέ μου, καὶ ἀχώριστε σύντροφε, ἔπειτα ἀπὸ πολλοὺς δισταγμούς, σοῦ γράφω καὶ ἐγὼ τὴν πτωχήν μου ἰδέαν περὶ ἰδανικοῦ συζύγου.

Νὰ λοιπὸν πῶς τὸν ὀνειρεύουμαι τὸν ἄνθρωπο ποὺ θὰ θελήσῃ νὰ συνδέσῃ τὴν ζωήν του μαζύ μου.

Νέον 25—30 χρόνων, μὲ κάποιαν μόρφωσιν, νὰ εἶνε ὑγειὴς εἰς τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, ἀδιάφορον ἂν θὰ εἶνε μελαχροινὸς ἢ ξανθός. Μέτριος εἰς τὸ ἀνάστημα. Νὰ ἀγαπᾶ τὴν ἐργασίαν, καὶ πρὸ πάντων νὰ εἶνε τίμιος. Νὰ εἶνε εὐγενὴς εἰς τοὺς τρόπους, νὰ ἀγαπᾶ τὰ ζῶα καὶ τὴν μουσικήν, καὶ νὰ μὴν εἶνε χαρτοπαίκτης καὶ μπεκρής. Νὰ ἔχῃ ἐξησφαλισμένη μιὰ ἐργασίαν τακτική, γιὰ νὰ μπορέσῃ κανεὶς νὰ ζήσῃ μιὰ ζωὴ ἥσυχη καὶ νοικοκυρεμένη. Δὲν θέλω ἀκόμη ὁ ἄνδρας ποὺ θὰ μὲ πάρῃ νὰ μὲ μεταχειρίζεται σὰν σκλάβα του. Θέλω νὰ μὲ ἀγαπᾶ καὶ νὰ μὲ ἐκτιμᾶ, καθὼς θὰ τὸν ἀγαπῶ καὶ θὰ τὸν ἐκτιμῶ καὶ ἐγώ, ὅπως θὰ τοῦ ἀξίζῃ. Γιατὶ γυναῖκα ποὺ δὲν ἀγαπᾶ καὶ δὲν ἐκτιμᾶ τὸν ἄνδρα της δὲν εἶνε γυναῖκα, εἶνε τέρας. Πάντα θὰ εἶμαι γι' αὐτὸν ἡ πιστὴ καὶ ἀφοσιωμένη γυναικοῦλα του.

Ἔ ! πές τε μου λοιπὸν μ' ἕναν τέτοιον ἄνδρα δὲν θὰ ἦταν εὐτυχισμένη κάθε γυναῖκα ;

Τέλος πιὸ εὐτυχισμένον θεωρῶ τὸν γάμον ποὺ στηρίζεται στὴν ἀμοιβαίαν ἐκτίμησιν. Ἔτσι μόνον θὰ μπορέσουμε νὰ παραβλέπουμε κάποτε, καὶ μερικὰ ἐλαττώματα, ποὺ ὡς ἄνθρωποι θὰ ἔχουμε. Γιατὶ «οὐδεὶς ἀναμάρτητος».

* * *

Ἡ δὶς ΡΕΝΑ ΙΩΑΝΝΟΥ, (Ἀλεξάνδρεια) μᾶς γράφει :

«Χίλιες φορὲς, Ἀγαπημένο «Μπουκέτο» δέξου τὰ συγχαρητήρια μιᾶς φανατικῆς σου ἀναγνώστριας γιὰ τὴν ἔξυπνη καμπάνια σου. Ξέρεις, Ἀγαπημένο μου «Μπουκέτο», ποιὸς θὰ εἶνε ὁ ἰδανικὸς σύζυγος γιὰ μένα ; Μόνον ἐκεῖνος ποὺ θὰ μὲ κάνῃ νὰ νοιώσω, τὸ ἀγνὸ καὶ ἀληθινὸ μεθῦσι τῆς ἀγάπης.»

* * *

Ἡ δὶς Α. Δ. (Ἀθῆναι) μᾶς γράφει :

«Μπουκέτο μου,

Διάπλατα σ' ἀνοίγω τὴν καρδιά μου καὶ μὲ χαρὰ σοῦ λέω τὶς λαχτάρες της...

Θέλω ἐκεῖνος ποὺ θὰ πιάσῃ σφιχτὰ τὸ χέρι μου γιὰ νὰ τραβήξουμε μαζὺ τὸ δρόμο τῆς ζωῆς νἆνε καλός, τίμιος κι' ἐργατικός. Κι' ἔτσι γιὰ τὴν καλωσύνη του θὰ τὸν ἀγαπῶ, γιὰ τὴν τιμιότητά του θάμαι ὑπερήφανη καὶ γιὰ τὴν ἐργατικότητά του θὰ τὸν λατρεύω. Τὸ ἁπλὸ φορεματάκι ποὺ θὰ μοῦ φέρνῃ ἡ τίμια δουλειά του, θἆνε γιὰ μένα χρυσό. Κι' ἂν κάποτε κουραστῆ καὶ λυγίσῃ, πρόθυμα καὶ χαρούμενα θὰ δουλέψω κι' ἐγὼ γιὰ νὰ ξαναφέρουμε τὴν οἰκονομικὴ ἰσορροπία. Νὰ μ' ἀγαπᾶ ! καὶ τότε δὲν φοβοῦμαι τὶς κακοτοπιές. Γιατὶ ἡ ἀγάπη κι' ἡ συμφωνία κάνουν τὴν δύναμι. Νἆνε ἐπίσης ἄνδρας νὰ μοῦ ἐπιβάλλεται ἐκεῖ ποὺ πρέπει. Θέλω ἀπ' αὐτὸν θέλησι καὶ δύναμι καὶ καρδιά.

Ἂς μὴν εἶνε Ἄδωνις, φτάνει νἆναι συμπαθητικὸς καὶ ἐγὼ θὰ φροντίζω πάντα νὰ τὸν στολίζω μὲ τὸ χαμόγελο τῆς εὐτυχίας ποὺ θὰ τὸν κάνῃ Θεό. Νέος ; Δὲν ἔχει σημασίαν. Τὰ 20 χρόνια ὅπως καὶ τὰ 35 εἶνε γιὰ μένα τὸ ἴδιο, φτάνει νἆναι ἔτσι ποὺ τὸν θέλει ἡ καρδιά μου, ἔτσι ποὺ τὰ ὄνειρα μου τὴν πλάθουν

Νἆναι νοικοκύρης καὶ ἀργότερα καλὸς καὶ στοργικὸς πατέρας. Ὄχι πλούσιος. La richesse ne fait pas le bonheur. Φτάνει μονάχα νὰ ζοῦμε.

Μὲ τὸν ἄνδρα αὐτὸν θὰ κάνω τὸν πιὸ εὐτυχισμένο γάμο καὶ τὸ μικρὸ σπιτάκι μας, θἆναι ἡ εὐτυχισμένη φωλιὰ ποὺ θὰ βρίσκω ἀτέλειωτα ἐκεῖνος ξεκούρασι καὶ χαρά. Ἡ ἀγάπη μου ποτὲ δὲν θ' ἀφίσῃ οὔτε ἕνα τόσο δὰ συννεφάκι νὰ σκοτεινιάσῃ τὰ ἀγαπημένα μου μάτια του. Κι' ἐκεῖνος θἆνε ὑπερήφανος γιὰ μένα, γιατὶ πολὺ γρήγορα θὰ δῇ πόση δύναμη ἔχω μέσα μου γιὰ νὰ θεμελιώσω αὐτὴ τὴν αἰώνια εὐτυχία.»

* * *

Φίλη μας, μὲ τὸ ψευδώνυμον «Δὶς ΚΑΜΕΛΙΑ», μᾶς γράφει :

«Ἀγαπητὸ «Μπουκέτο»,

Εἶμ' εὐτυχής, ποὺ μὲ τὴν ἐρώτησί σου μὲ διευκολύνεις νὰ πῶ κι' ἐγὼ τὴ γνώμη μου, σχετικῶς μὲ τὸν ἰδανικὸν σύζυγον. Χωρὶς ἀγάπη δὲν ὑπάρχει ἰδανικὸς γάμος κι' ἐπειδὴ κανένας ἄνδρας δὲν ἀγαπᾶ ἀληθινὰ σήμερα, γι' αὐτὸ δὲν ὑπάρχει καὶ ἰδανικὸς σύζυγος.

Κάνω λάθος ;»

* * *

Ἡ Δὶς Σ. Ε. (Ἀθῆναι), γράφει :

«Ἀγαπητὸ «Μπουκέτο»,

Ἐγὼ θεωρῶ ἰδανικὸν σύζυγον τὸν κάτωθι περιγραφόμενον :

1) Νέον, συμπαθῆ, μορφωμένον καὶ ἱκανὸν νὰ συντηρῇ οἰκογένειαν, τὸν ὁποῖον θ' ἀγαπῶ μὲ ὅλην μου τὴν καρδιὰ καὶ θὰ τοῦ εἶμαι πιστὴ καὶ ἀφωσιωμένη. Δίκαιον ἑπομένως εἶνε νὰ μοῦ ἀνταποδίδῃ τὸ ἴσα.

2) Νὰ ἔχῃ ἀνεπτυγμένον τὸ αἴσθημα τῆς ἀγάπης πρὸς τὸν Θεόν, διότι ὅπως ἡ φύσις δὲν δύναται νὰ προκόψῃ ἄνευ τοῦ ἡλίου, οὕτω καὶ τὰ ἄτομα καὶ ἑπομένως ὁλόκληρος ἡ ἀνθρωπότης, δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ προκόψουν ἄνευ τοῦ πνευματικοῦ ἡλίου δηλ. τοῦ Θεοῦ.

3) Νὰ μὴν εἶνε ὀξύθυμος καὶ νὰ μὴ κατεβάζῃ τοὺς Ἁγίους ἀπὸ τὰ εἰκονοστάσια, ὁσάκις κάμω κανένα σφαλματάκι. Δὲν ἐννοῶ νὰ μοῦ συγχωρῇ τὰ σφάλματά μου, τοὐναντίον νὰ μὲ τιμωρῇ αὐστηρά, ἀλλὰ νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν του, ὅτι εἶνε σύζυγος ἑνὸς ἀνθρώπου καὶ ὄχι ἑνὸς Θεοῦ, κι' ὡς ἄνθρωπος θὰ ἔχω ἐλαττώματα. Νὰ προσπαθῇ λοιπὸν διὰ τῶν συμβουλῶν καὶ ὑποδείξεών του νὰ μὲ διορθώσῃ.

Ὅταν δὲ ὁ σύζυγός μου εἶνε ἕνας λογικὸς καὶ καλὸς σύμβουλος, τότε κι' ἐγὼ θὰ τὸν ὑπακούω, θὰ τὸν σέβωμαι, δὲν θὰ κάμω τίποτε χωρὶς τὴν ἄδειάν του καὶ εἶμαι βεβαία ὅτι ὁ οἰκογενειακός μας ὁρίζων θὰ εἶνε αἴθριος καὶ ἡ οἰκογένειά μας θὰ βαδίσῃ πρὸς τὴν εὐτυχίαν.

Πάντα τὰ ἀνωτέρω, ἂς τὰ ἔχουν ὑπ' ὄψιν των αἱ μέλλουσαι νεαραὶ σύζυγοι καὶ δὲν ἔχουν νὰ χάσουν τίποτε. Ἐγὼ πάντως αὐτὰ ἔχω σκοτὸν νὰ ἐφαρμόσω εἰς τὸν μέλλοντα συζυγικόν μου βίον. Ἐμπρὸς λοιπὸν ἂς μὲ μιμηθοῦν ὅσαι νεαραὶ συμφωνοῦν μαζύ μου. Ἂς παύσουν νὰ θέλουν τὸν ἄνδρα παιγνιδάκι στὰ χέρια των, ἂς φροντίζουν νὰ εἶνε καλὲς νοικοκυρὲς καὶ καλὲς μητέρες καὶ οὕτω διὰ τοῦ ἐναρέτου βίου των καὶ τῆς ἠθικῆς διαπαιδαγωγήσεως τῶν τέκνων των, ἀσφαλῶς θὰ συντελέσουν εἰς τὴν ἠθικὴν ἀνύψωσιν τῆς κοινωνίας μας.»

* * *

Ἡ δὶς ΣΠΑΡΤΙΑΤΙΣ ἀπαντᾶ :

Ἀγαπητὸ «Μπουκέτο»

Ἰδανικὸς σύζυγος εἶνε ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος μιλᾶ λίγο, ἀλλὰ λέει πολλά, ζητᾶ λίγα, ἀλλὰ κουβαλάει πολλά.

ΣΠΑΡΤΙΑΤΙΣ

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Νέες ἀπαντήσεις.